Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

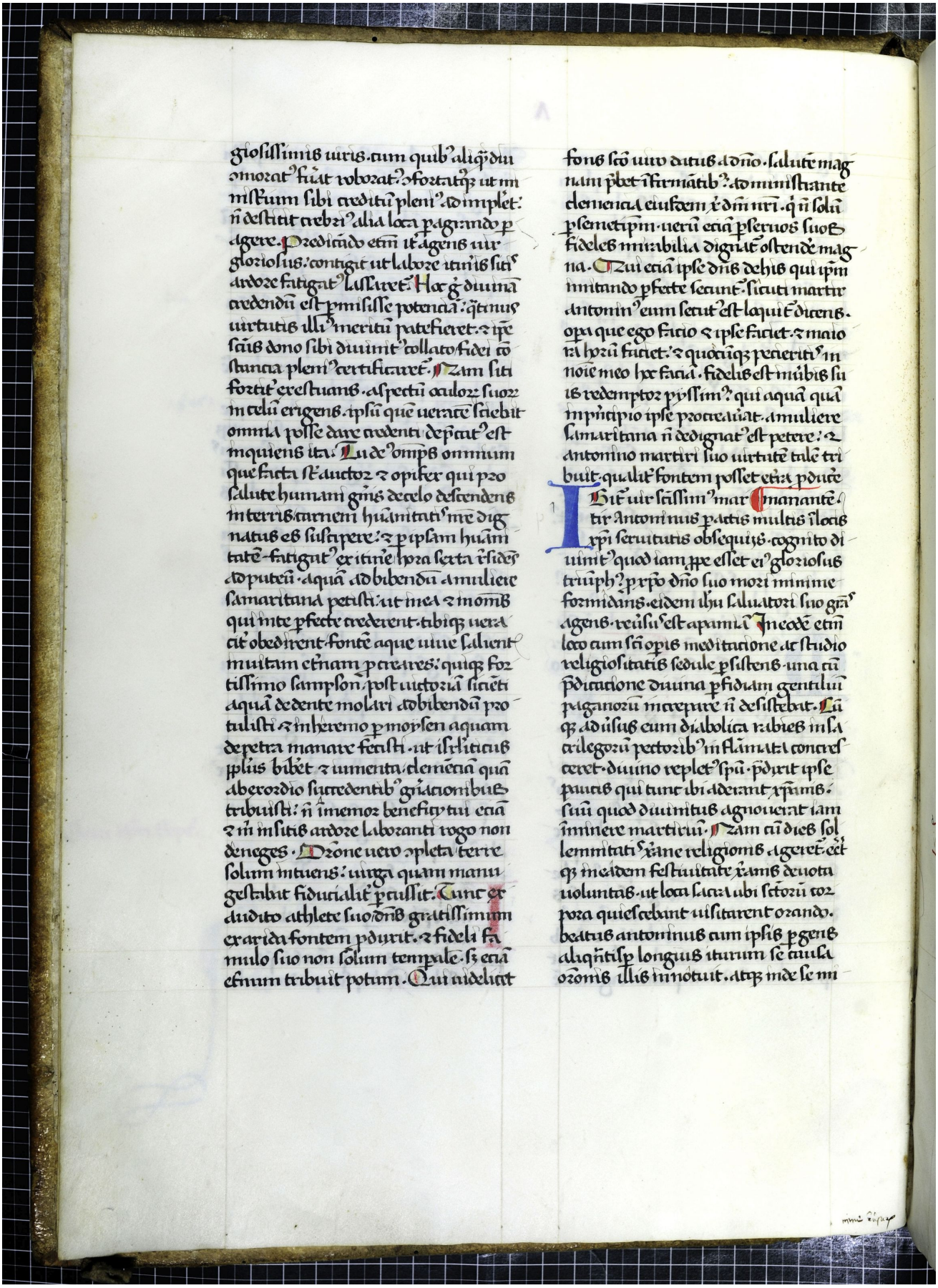

gloſiſſimis uiris. cum quib' aliq' du
omorat' fuit roborat'. fortaſſ' q; ut m
miſſum ſibi credit' plen'. ad implet'.
ñ deſtitit crebr'. alia loca p agr. mdo p
agere. Predicādo etiñ ut agens uir
gloriosus. contigit ut labore itin'is ſiti'
ardore fatigat' laſſaret. Hoc g diuina
credendū eſt p miſiſſe potenciā. q̄tenus
uirtutis ei' meritū patefieret. & ipe
ſāis dono ſibi diuinit' collato fidei cō
ſtancia plen' certificaret. ¶ Nam ſiti
fortit' exeſtuans. aſpectū oculor' ſuor
m celū erigens. ipſū que ueraciter ſciebat
omnia poſſe dare credenti deprec' eſt
m quiens ita. Tu de' omps omnium
que facta ſt' auctor. & opifex qui p ſa
ſalute humani gn̄is de celo deſcendens
in terris carnem humanitat' me dig
natus es ſuſcipere. & p ipſam humā
tatē fatigat' & itinē hora ſexta r̄ſides
ad puteū. aquā ad bibendū a mulier
ſamaritana petiſti. ut mea & mo mb
qui mte pfecte credierent. tibiq; uera
cit' obedirent. fontē aque uiue ſalient
multam etiam p cunctes. quiq; fo
tiſſimo ſampſon. poſt uictoriā ſiti eti
aquā de dente molari ad bibendū pro
tuliſti. & in heremo p morſen aquam
de petra manare feciſti. ut ſi ſtitiens
plus bibēt. & iumenta. clemēcia quā
abe rordio ſuis credentib' gr̄acionibus
tribuiſti. ñ immemor benefic' tui etiā
& in meſitis ardore laboranti rogo non
deneges. Deone uero opleta terre
ſolum intuens. uirga quam manu
geſtabat fiducialit' p̄uſſit. Tunc er
dudito athlete ſui dñs gratiſſimum
ex aridā fontem p̄durit. & fideli fa
mulo ſuo non ſolum temporale. ſ̄ etiā
eternum tribuit potum. Qui videlicet
fons ſeō uiuo ductus. a dño. ſalutē mag
nam p̄bet confirmatib'. ad miniſtrante
clemencia eiuſdem & dñi nr̄i. q̄ ñ ſolū
p̄ſentib' ipm. uerū etiā p̄ſentes ſuos
fideles mirabilia dignit' oſtendē mag
na. Qui etiā ipſe dñs debis qui ipm
imitando p̄fecte ſequunt'. ſicuti martir
antonin' eum ſecut' eſt laqui' dicens.
opa que ego facio & ipſe faciet. & maio
ra horū faciet. & quodcūq; petieritis' in
noīe meo hoc faciā. fidelis eſt mihis iu
s redemptor p̄ſſim'. qui aquā qua
in p̄ncipio ipſe p̄orare uāt. a muliere
ſamaritana ñ dedignat' eſt petere. &
antonino martiri ſuo uirtutē tale tri
buit. qualit' fontem poſſet etiā p̄durē

Iste uir ſāſſim' mar manante
tir antoninus p̄actis multis ſ loc
xp̄i ſeruitutis obſequiis. cognito di
uinit' quod iam p̄pe eſſet ei' gloriosus
triuph' p̄ p̄po dño ſuo morī minime
formidans. eidem ihu ſaluatori ſuo gr̄a'
agens. reūſus eſt a patria. Incedē etiñ
loco cum ſūi opis meditacione ac ſtudio
religioſitatis ſedule p̄ſiſtens. una cū
p̄dicacione diuina p̄fidam gentilū
paganor' m̄ceperit ñ deſiſtebat. Tū
q; adūſus eum diabolica rabies in ſi
ta ſilegor' pector' ib' in flāmati concre
ceret. diuino repleti' ſp̄u. p̄duxit ipſe
paucis qui tunc ibi aderant. r̄ſumbs.
ſuū quod diuinitus agnouerat iam
imminere martiriū. ¶ Nam ei' dies ſol
lemnitatis r̄ane religioms. ageret. cēt
q; in eadem feſtiuitate r̄amb deuota
uoluntas. ut loca ſacra ubi ſcor' cor
pora quieſcebant uiſitarent orando.
beatus antoninus cum ipſis p̄gens
aliq̄tiſp longius iturum ſe cauſa
oroms illis innotuit. atq; inde ſe mi